

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ των βελών

Ήταν ο Ντάνιελ αρκετά γενναίος για να πει την αλήθεια;

Από την Κίμπερλυ Όλντροϊντ
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία συνέβη στις Η.Π.Α.

Ο Ντάνιελ σήκωσε το καπάκι από το παλιό κουτί παιχνιδιών του παππού και κοίταξε μέσα. Τα εξαδέλφια του συγκεντρώθηκαν γύρω για να δουν. Τους άρεσε πολύ να παίζουν μαζί στο σπίτι του παππού!

Μέσα υπήρχαν πολλά παλιά παιχνίδια με τα οποία είχαν παίξει η μαμά και η θεία του Ντάνιελ, όταν ήταν παιδιά.

«Τι είναι αυτά;» Ο εξαδελφος του Ντάνιελ, ο Νόα, έδειξε έξι γυαλιστερά, παλιομοδίτικα βελάκια του γκαζόν. Είχαν μυτερές άκρες και χρωματιστές σημαίες – κάποιες κόκκινες και κάποιες κίτρινες.

Ο Ντάνιελ πήρε ένα. «Η μαμά μου μού μίλησε γι' αυτά» είπε. «Βάζεις ένα στεφάνι έξω στο γρασίδι. Στη συνέχεια, τα πετάς με τη σειρά στον αέρα και προσπαθείς να τα κάνεις να προσγειωθούν στο στεφάνι».

«Ωραία!» είπε ο Νόα. Ήδη έτρεχε στην αυλή για να στήσει το παιχνίδι.

Σύντομα ο Ντάνιελ και τα εξαδέλφια του εκτόξευσαν τα μεταλλικά βελάκια του γκαζόν στον αέρα γύρω από

την αυλή του παππού. Στον Ντάνιελ άρεσε όταν τα βέλη προσγειώνονταν με δύναμη και καρφώνονταν στο γρασίδι.

«Στοιχηματίζω ότι μπορώ να ρίξω το δικό μου πιο ψηλά από το δικό σου» είπε η εξαδέλφη του Ντάνιελ, η Λίλυ.

Τα παιδιά γελούσαν και πετούσαν τα βελάκια όλο και πιο ψηλά.

Τότε ο Ντάνιελ είχε μια ιδέα. «Σίγουρα μπορώ να πετάξω το δικό μου σε όλο το μήκος του δρόμου για να μπει μέσα στο στεφάνι!» είπε. Έτρεξε στην άλλη πλευρά του δρόμου και έριξε το βελάκι με δύναμη.

Το βελάκι πέταξε ψηλά στον αέρα, αλλά δεν προσγειώθηκε στο γρασίδι. Αντ' αυτού, έπεσε στο καινούργιο αυτοκίνητο της θείας Ρόμπιλυν με ένα δυνατό ΜΠΑΜ.

«Ω όχι!» φώναξε ο Νόα.

Ο Ντάνιελ σήκωσε το βελάκι. Υπήρχε ένα τεράστιο βαθούλωμα στο αυτοκίνητο όπου είχε προσγειωθεί.

Τα παιδιά κοιτάχτηκαν με τρόμο. Μετά, χωρίς να πουν τίποτα, άφησαν τα βελάκια στο γρασίδι και έτρεξαν μέσα.

Αργότερα εκείνο το απόγευμα, όλοι πήγαν στα αυτοκίνητά τους για να πάνε σπίτι τους. Η θεία του Ντάνιελ παρατήρησε το βαθούλωμα στο αυτοκίνητό της. «Τι συνέβη;» ρώτησε.

Το στομάχι του Ντάνιελ βάρυνε. Αλλά δεν είπε τίποτα. Απλά ανέβηκε στο αυτοκίνητο και αποχαιρέτησε τα εξαδέλφια του.

Στον δρόμο για το σπίτι, ο Ντάνιελ καθόταν ήσυχα στο πίσω κάθισμα. Προσπάθησε να διαβάσει το βιβλίο του. Αλλά δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί. Αισθανόταν άσχημα μέσα του για ό,τι συνέβη. Ήξερε ότι το να είναι ειλικρινής ήταν το σωστό. Αλλά το να πει την αλήθεια θα ήταν απαίσιο! Οι γονείς του θα θύμωναν τόσο πολύ μαζί του. Το ίδιο και η θεία του.

Τότε ο Ντάνιελ σκέφτηκε τον αγαπημένο του ήρωα στις γραφές. Ο Δανιήλ στην Παλαιά Διαθήκη ρίχτηκε στον λάκκο με τα λιοντάρια, επειδή διάλεξε το σωστό. Ήταν γενναίος. Ίσως και ο Ντάνιελ να μπορούσε να είναι γενναίος.

«Ε, μαμά;» είπε ο Ντάνιελ. «Πέταξα ένα βελάκι και χτύπησε το αυτοκίνητο της θείας Ρόμπιλυν και έκανε ένα βαθούλωμα. Εγώ έφταιγα».

Η μαμά τον κοίταξε μέσω του καθρέπτη. Δεν ήταν τόσο θυμωμένη όσο νόμιζε ο Ντάνιελ ότι θα ήταν. «Ευχαριστώ που μου είπες την αλήθεια» είπε εκείνη.

Ο Ντάνιελ πήρε μια βαθιά ανάσα. «Μπορώ να καλέσω τη θεία Ρόμπιλυν, όταν πάμε σπίτι;» ρώτησε εκείνος. «Θέλω να ζητήσω συγγνώμη. Και θα εργαστώ σκληρά για να αποκτήσω τα χρήματα για να φτιάξω το αυτοκίνητό της».

Η μαμά χαμογέλασε. «Αυτή είναι μια υπέροχη ιδέα».

Το συναίσθημα βάρους στο στομάχι του είχε φύγει και ο Ντάνιελ ένιωθε γαλήνη. Ήταν αρκετά γενναίος για να πει την αλήθεια. Χάριν του Ιησού Χριστού, μπορούσε να μετανοήσει και να διορθώσει τα πράγματα. ●

Πώς αισθάνθηκε ο Ντάνιελ, όταν είπε την αλήθεια και μετανόησε;